

## Arrest

nr. 286 318 van 20 maart 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA  
Rue de la Draisine 2/004  
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 25 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERDUSSEN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaart te zijn geboren in Tkvarcheli, gelegen in de de facto onafhankelijke regio Abchazië. Uw vader was van Abchazische origine en uw moeder een Russische. U verliet Abchazië met uw Sovjet-paspoort in 1992 omwille van de oorlog, niet omwille van persoonlijke problemen. U verbleef eerst in Sochi en in Krasnodar in de Russische Federatie. In 1993 verhuisde u naar Oekraïne waar u woonde tot maart 2022. U heeft gewoond in Kiev en in Borispol.*

*U bent tussen 1993 en 2008 twee keer gehuwd geweest. U heeft twee zonen, N. (...) en D. (...).*

*In 1998, na uw scheiding, heeft u geprobeerd om aan identiteitsdocumenten te geraken in Oekraïne. U heeft zich tot de Oekraïense, Georgische en Russische ambassades gericht, maar nergens konden ze u*

verder helpen. Volgens de Georgische ambassade in Oekraïne kan u geen aanspraak maken op de Georgische nationaliteit omdat u sinds 1993 geen adres meer hebt in Georgië. Na veel pogingen van uzelf en uw moeder, slaagde u erin om op 16 augustus 2018 een permanente verblijfsvergunning te krijgen in Oekraïne en op 7 oktober 2019 werd u door de Oekraïense autoriteiten erkend als staatloze.

In 1995 bent u een keer teruggekeerd naar Abchazië. Men zei tegen u dat u geen toekomst heeft in Abchazië omdat u niet gestreden had in de oorlog tegen Georgië. Uw appartement was reeds bewoond door andere mensen. De mensen in Abchazië zijn pro-Russisch, terwijl u eerder voor Oekraïne bent. In Georgië zouden de mensen u niet ontvangen. Men zou kunnen denken dat u meegevochten heeft aan de kant van Abchazië. Als men weet dat u van Abchazië afkomstig bent, zouden er conflicten kunnen ontstaan of zou men u zelfs kunnen doden. U heeft echter op dit moment geen concrete vijanden in Georgië.

U verliet Oekraïne in maart 2022 omwille van de oorlog. U reisde via Polen en Duitsland naar België waar u aankwam op 13 maart 2022 en op 18 maart 2022 verzocht u om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een origineel Oekraïens reisdocument voor staatlozen, uw originele Oekraïense rijbewijs, originele inschrijving in Oekraïense rijksregister, kopie van uw militair boekje, kopie van de Oekraïense identiteitskaart en geboorteakte van uw zoon N. (...), een kopie van een dovidka (Oekraïense adresregistratie), een kopie van een kaart van een rijexamen, een kopie van een medisch document i.v.m. rijbewijs, een kopie van een bewijs van het volgen van rijlessen, de originele bus tickets van Polen naar België en uw originele posvidka (Oekraïense verblijfsvergunning).

#### **B. Motivering**

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het CGVS uw nood aan internationale bescherming beoordeelt ten aanzien van Georgië. U verklaart staatloos te zijn en door Oekraïne aldus erkend te zijn op 7 oktober 2019. (zie notities persoonlijk onderhoud (npo), p. 5; Verklaring DVZ rubriek 6a; Oekraïens reisdocument in groene map). Georgië kan echter beschouwd worden als land van gewoonlijk verblijf aangezien u bent geboren in wat het huidige Georgië is en er 29 jaar heeft gewoond, tot in 1992. (Verklaringen DVZ, rubriek 10). Hierbij aansluitend wenst het CGVS er op te wijzen dat de Georgische wetgeving inzake nationaliteit in 2018 gewijzigd werd, waardoor u sindsdien door de Georgische autoriteiten wordt beschouwd als Georgisch staatsburger. (zie blauwe map, Organic law of Georgia No 2481, art. 30) De wet bepaalt immers het volgende: The following persons shall be deemed Georgian citizens, except for persons who have acquired or will acquire Georgian citizenship under this Law: a person born in Georgia before 21 December 1991, who resided in the Autonomous Republic of Abkhazia or in the territory of Tskhinvali Region (former Autonomous Region of South Ossetia) before 21 December 1991, has not acquired foreign citizenship and no circumstances under Article 16 of this Law applies to him/her. (...) (vrije vertaling: De volgende personen worden beschouwd als Georgische staatsburgers, met uitzondering van personen die op grond van deze wet het Georgisch staatsburgerschap hebben verkregen of zullen verkrijgen: een persoon geboren in Georgië vóór 21 december 1991, die in de Autonome Republiek Abchazië of op het grondgebied van de regio Tskhinvali woonde (voormalige Autonome Regio Zuid-Ossetië) vóór 21 december 1991, geen buitenlands staatsburgerschap heeft verkregen en geen omstandigheden krachtens artikel 16 van deze wet zijn op hem/haar van toepassing.) Personen afkomstig uit de de facto onafhankelijke regio Abchazië, ongeacht hun etnie, worden dus door de Georgische autoriteiten van rechtswege als volwaardig staatsburger beschouwd. Gezien u geboren bent in Abchazië en er woonde tot 1992, is dit van toepassing op uw situatie. U bracht geen elementen aan die het tegendeel bewijzen. Bijgevolg wordt uw verzoek om internationale bescherming beoordeeld ten aanzien van Georgië.

U bent er echter niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat er in uw hoofde in Georgië sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u geen vrees voor vervolging koestert, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch een risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Georgië. U verklaart dat de mensen u niet zouden ontvangen in Georgië. Men zou kunnen denken dat u in de oorlog in de jaren negentig meegevochten heeft aan de kant van Abchazië. Als men weet dat u van Abchazië afkomstig bent, zouden er conflicten en scheldpartijen kunnen ontstaan of zou men u zelfs kunnen

doden. U heeft echter op dit moment geen concrete vijanden in Georgië. (np0 p. 8, 10, 11) Het gaat hier dus om een pure hypothese. Bijgevolg heeft u geen wezenlijke reden om een vrees voor vervolging te koesteren bij terugkeer naar Georgië. Hieraan dient te worden toegevoegd dat louter uw etnische origine evenmin aanleiding geeft om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging te weerhouden. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie blauwe map: COI Focus Georgië: Algemene situatie), blijkt dat er in Georgië geen sprake is van enige discriminatie tegenover personen afkomstig uit Abchazië noch vanwege de autoriteiten noch vanwege medeburgers.

Uit de COI blijkt tevens dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er werd u gevraagd dat indien er echter wel conflicten zouden ontstaan, er een reden is waarom u niet op nationale bescherming zou kunnen rekenen. U antwoordde dat u zich wel kon voorstellen dat de politie u zou willen beschermen, maar als de politie u bijvoorbeeld een week zou beschermen, en u nadien terug buiten zou komen, diezelfde personen nog steeds in de buurt zouden zijn en u ze zou kunnen tegenkomen. (np0 p. 11) De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. De identiteitskaart en geboorteakte van uw zoon N. (...) houden geen verband met uw persoonlijke situatie. Het Oekraïense reisdocument voor staatlozen, Oekraïense rijbewijs, inschrijving in Oekraïense rijksregister, militair boekje, dovidka, kaart van een rijexamen, medisch document i.v.m. rijbewijs, bewijs van het volgen van rijlessen en posvida bewijzen allen uw identiteit en lang verblijf in Oekraïne, hetgeen echter niet betwist wordt, maar geen verband houdt met uw nood aan internationale bescherming ten aanzien van Georgië. De bustickets tonen enkel aan hoe u van Polen naar België gereisd bent nadat u Oekraïne verliet in maart 2022.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 4, 9 en 10 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen "48/3 tot 48/8" en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen” en van “het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. Verzoekende partij verklaart te zijn geboren in Tkvarcheli, gelegen in de *de facto* onafhankelijke regio Abchazië. In 1992 verliet zij Abchazië met haar Sovjet-paspoort omwille van de oorlog, niet omwille van persoonlijke problemen, waarna zij eerst in Sochi en in Krasnodar in de Russische Federatie verbleef en vervolgens in 1993 verhuisde naar Oekraïne waar zij woonde tot maart 2022. In maart 2022 verliet zij Oekraïne omwille van de oorlog. Verzoekende partij stelt dat zij noch welkom is in Abchazië omdat zij niet gestreden heeft in de oorlog tegen Georgië, noch in de rest van Georgië wegens haar afkomst uit Abchazië (notities CGVS, p. 10).

2.2.3. Vooreerst dient erop te worden gewezen dat een verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van het land waarvan de verzoeker het staatsburgerschap bezit. In het geval van verzoekende partij is dat Georgië.

Immers, hoewel verzoekende partij weliswaar verklaart staatloos te zijn en als dusdanig te zijn erkend in Oekraïne (verklaring DVZ, vraag 6a; notities CGVS, p. 5), dient erop te worden gewezen dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij sinds de wijziging van de nationaliteitswetgeving in Georgië in 2018 door de Georgische autoriteiten beschouwd wordt als Georgisch staatsburger. Artikel 30 van de “*Organic Law of Georgia No 2481*” van 6 juli 2018 bepaalt immers dat een persoon geboren in Georgië voor 21 december 1991, die in de Autonome Republiek Abchazië woonde voor 21 december 1991, die geen buitenlands staatsburgerschap heeft verkregen en waarop geen omstandigheden krachtens artikel 16 van deze wet van toepassing zijn, beschouwd wordt als een Georgische staatsburger (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2). Derhalve worden personen afkomstig uit de *de facto* onafhankelijke regio Abchazië, ongeacht hun etnie, door de Georgische autoriteiten van rechtswege als volwaardig staatsburger beschouwd. Aangezien verzoekende partij in 1963 geboren is in Abchazië en zij er woonde tot 1992 (verklaring DVZ, vragen 4-6; notities CGVS, p. 8), is dit van toepassing op haar situatie.

Door verzoekende partij worden geen elementen bijgebracht die het tegendeel bewijzen.

De Raad wijst er hierbij op dat de pogingen die verzoekende partij ondernam in Oekraïne om via de Georgische ambassade aldaar de Georgische nationaliteit te bekomen – nog daargelaten zij van deze pogingen niet het minste bewijs bijbrengt – dateren van vóór het invoeren van voormelde nationaliteitswetgeving. Immers zou zij zich een laatste keer tot de Georgische ambassade hebben gericht ongeveer een half jaar voordat zij in Oekraïne haar permanente verblijfsvergunning (*‘posvidka’*) kreeg, dat aan haar werd afgegeven op datum van 16 april 2018 (notities CGVS, p. 6). Zoals reeds vermeld, werd voormelde nationaliteitswetgeving pas ingevoerd op 6 juli 2018. Door verzoekende partij wordt geen enkel concreet element bijgebracht waaruit kan blijken dat de Georgische autoriteiten haar, *i.e.* een persoon die blijkens de nationaliteitswetgeving van rechtswege beschouwd wordt als Georgisch staatsburger, tot op heden niet erkennen als Georgisch staatsburger, temeer nu nergens uit blijkt dat zij sinds het invoeren van voormelde nationaliteitswetgeving desbetreffend enige demarche heeft ondernomen.

Dat zij een Oekraïens reisdocument voor staatlozen kan voorleggen (administratief dossier, stuk 5, doc. 1), dat haar uitgereikt werd op datum van 7 oktober 2019 (notities CGVS, p. 4), volstaat evenmin om anderszins te besluiten. De Raad wijst erop niet gebonden te zijn door deze erkenning als staatloze door Oekraïne. Dit geldt overigens des te meer nu blijkens de verklaringen van verzoekende partij zij dit Oekraïens reisdocument voor staatlozen zonder meer verkreeg omdat zij een document nodig had om buiten Oekraïne te kunnen reizen, hetgeen zij niet kon met haar '*posvidka*', en dit zonder dat zij had aangevraagd om als staatloze erkend te worden (notities CGVS, p. 9). De Oekraïense autoriteiten zouden haar dit Oekraïens reisdocument voor staatlozen louter gegeven hebben op basis van haar '*posvidka*', zonder dat zij andere stukken diende bij te brengen (notities CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dan ook dat de Oekraïense autoriteiten enig onderzoek voerden naar de door verzoekende partij beweerde staatloosheid. Dit document is dan ook niet van aard om aan te tonen dat verzoekende partij thans effectief staatloos is.

Gelet op het voorgaande, dient het verzoek van verzoekende partij te worden beoordeeld ten aanzien van Georgië, waarvan zij het staatsburgerschap bezit, en is de door haar aangevoerde vrees ten aanzien van Oekraïne niet dienstig.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat er in haar hoofde in Georgië sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekende partij komt desbetreffend immers niet verder dan het louter aanvoeren van puur hypothetische problemen, die echter nergens op zijn gestoeld. Zij verklaart dat de mensen haar niet zouden ontvangen in Georgië en dat men zou kunnen denken dat zij in de oorlog in de jaren negentig meegevochten heeft aan de kant van Abchazië. Als men weet dat zij van Abchazië afkomstig is, zouden er conflicten en scheldpartijen kunnen ontstaan of zou men haar zelfs kunnen doden (notities CGVS, p. 8, 10 en 11). Echter geeft zij aan in Georgië geen concrete vijanden te hebben, waardoor dit slechts loutere veronderstellingen betreffen. Aangaande haar verwijzing naar haar Abchazische origine, dient er overigens nog op te worden gewezen dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde "*COI Focus*" betreffende "*Georgië. Algemene situatie*" d.d. 24 februari 2022 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1) blijkt dat er in Georgië geen sprake is van enige discriminatie tegenover personen afkomstig uit Abchazië, noch vanwege de autoriteiten, noch vanwege medeburgers.

Bovendien blijkt uit voormelde COI-Focus tevens dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Verzoekende partij brengt evenmin concrete redenen aan waarom zij, indien er wel conflicten zouden ontstaan, niet op de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen. Zij antwoordde dat zij zich wel kon voorstellen dat de politie haar zou willen beschermen, maar als de politie haar bijvoorbeeld een week zou beschermen, en zij nadien terug buiten zou komen, diezelfde

personen nog steeds in de buurt zouden zijn en zij ze zou kunnen tegenkomen (notities CGVS, p. 11). Echter dient er in dit verband op te worden gewezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn, doch niet absoluut hoeft te zijn en bescherming dient te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Dient in dit kader nog te worden onderstreept dat bovenstaande vaststellingen inzake de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Georgische autoriteiten overigens bevestiging vinden in het feit dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

2.2.5. Het betoog van verzoekende partij dat zij niet kan terugkeren naar Abchazië, *i.e.* een *de facto* onafhankelijke regio die sinds 2008 volledig onder de controle van het separatistische regime van Soukhoumi staat (zie voormelde “COI Focus” betreffende “Georgië. Algemene situatie” d.d. 24 februari 2022, p. 59), is voorts niet dienstig nu zij hiermee immers geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling dat zij het Georgische staatsburgerschap bezit en dat uit het voorgaande is gebleken dat zij in Georgië (m.u.v. het *de facto* onafhankelijke Abchazië) geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Uit niets blijkt dat zij niet zou kunnen terugkeren naar Georgië, het land waarvan zij het staatsburgerschap bezit.

2.2.6. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) zijn niet van aard hierop een ander licht te werpen. De identiteitskaart en geboorteakte van haar zoon N. houden geen verband met haar persoonlijke situatie. Wat betreft haar Oekraïense documenten (Oekraïens reisdocument voor staatlozen, Oekraïens rijbewijs, inschrijving in Oekraïense rijksregister, militair boekje, ‘*dovidka*’, kaart van een rijexamen, medisch document i.v.m. rijbewijs, bewijs van het volgen van rijlessen en ‘*posvida*’), wijst de Raad er vooreerst op dat inzake het Oekraïens reisdocument voor staatlozen hierboven reeds werd opgemerkt dat dit document niet volstaat om aan te tonen dat zij thans effectief staatloos is en niet de Georgische nationaliteit bezit. Verder tonen deze stukken slechts haar identiteit en lang verblijf in Oekraïne aan, hetgeen niet betwist wordt, en houden zij geen enkel verband met haar nood aan internationale bescherming ten aanzien van Georgië. De neergelegde bustickets tonen ten slotte enkel aan hoe verzoekende partij van Polen naar België gereisd is nadat zij Oekraïne verliet in maart 2022, een gegeven dat evenmin wordt betwist.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4 van de voormelde wet kan worden toegekend.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor

hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT